
Vaasan hallinto-oikeuden lausuntopyyntö 31.12.2025, asia 1314/2025

YMPTJAOS 11.02.2026 § 4
28/11.01.00/2026

Vaasan hallinto-oikeus pyysi Hämeenkyrön elinympäristölautakunnan lupajaostolta lausuntoa koskien elinympäristölautakunnan lupajaoston päätöksestä 3.9.2025 § 65 tehtyä valitusta (lausuntopyyntö ja valituksenalainen päätös liitteenä). Hämeenkyrön kunnan ympäristönsuojelu siirtyi ympäristöterveydenhuollon yhteistoimintasopimuksen päivittämisen myötä 1.1.2026 Sastamalan kaupungin hoidettavaksi, minkä vuoksi lausunnon Vaasan hallinto-oikeudelle antaa Sastamalan kaupungin Ympäristöterveydenhuollon jaosto. Lausunnon määräpäiväksi oli asetettu 30.1.2026 ja määräpäivälle saatiin lisäaikaa 13.2.2026 saakka.

Asian vireilletulo

Hämeenkyrön kunnan ympäristönsuojeluun laitettiin Äkönmaan kyläyhdistys ry:n puolesta sähköpostitse vireille vaatimus Äkönmaan ampumaradan toiminnan keskeyttämiseksi 26.6.2025 kunnes mallinnettu melumittaus on suoritettu ja ammuntemelun on todettu alittavan ympäristöluvan sallitut desibelirajat (oheismateriaalina). Vaatimus on lisäksi toistettu seuraavissa sähköposteissa: 24.7.2025, 26.7.2025, 7.8.2025 sekä 26.8.2025 (oheismateriaalina). Vaatimuksissa on tuotu esiin käsimittarilla mitattujen melujen desibelit, jotka ovat vaihdelleet 69–78 desibeliin ulkona ja lisäksi on todettu melun olevan sisätiloissa yli 35 dB. Asiaan liittyen on toimitettu vielä erikseen haittailmoituksia ammuntemelusta 31.7., 14.8., ja 19.8.2025 (oheismateriaalina).

Toiminnanharjoittajalta pyydettiin asiaan vastine 3.7.2025 (liitteenä), joka toimitettiin 12.8.2025 (oheismateriaalina). Ennen vastinettaan toiminnanharjoittaja pyysi 3.7.2025 lisätietoja vaatimusten taustalla olleista melumittauksista (oheismateriaalina), joita pyydettiin kyläyhdistykseltä 6.8.2025 (oheismateriaalina). Kyläyhdistys vastasi lisätietopyyntöön 7.8.2025 toistaen vaatimuksen ampumaradan toiminnan keskeyttämisestä (oheismateriaalina). Vastineessaan 12.8.2025 toiminnanharjoittaja toteaa, ettei se anna vastinetta sekä, että valittajan väitteet eivät pidä paikkaansa vaan ampumaradan toiminta on lain ja ympäristöluvan mukaista, eikä säännöllisen seurannan ja dokumentoitujen näytteiden perusteella aiheuta haittaa ympäristölle eikä vaaraa terveydelle.

Elinympäristölautakunnan lupajaoston päätös 3.9.2025 § 65

Elinympäristölautakunnan lupajaosto antoi päätöksensä kyläyhdistyksen vaatimuksiin 3.9.2025 § 65 (liitteenä). Päätöksellä hylättiin vaatimukset, jotka koskevat Äkönmaan ampumaradan toiminnan keskeyttämistä. Päätöstä perusteltiin muun muassa sillä,

että toimitettujen vaatimusten yhteydessä ei ole toimitettu olennaisia tietoja melumittauksista, minkä vuoksi ei ole voitu arvioida mittausten luotettavuutta eikä sitä, miten melumittausten tuloksia tulisi arvioida suhteessa ampumaratojen aiheuttaman melutason ohjearvoista annetussa Valtioneuvoston päätöksessä (Vnp 53/1997) annettuihin painotettuna enimmäistasona impulssiaikavakiolla (LAI_{max}) määritettyihin melun ohjearvoihin. Tämän lisäksi päätöstä perustellaan toiminnanharjoittajalle annetulla kehotuksella ja kehotuksen noudattamisella. Kaiken kaikkiaan esitettyjen seikkojen vuoksi ei voida katsoa, että ympäristönsuojelulain (527/2014, YSL) 181 §:n mukaiset edellytykset toiminnan keskeyttämiseksi täyttyisivät.

Valitus Vaasan hallinto-oikeuteen

Äkönmaan Kyläyhdistys ry. valitti elinympäristölautakunnan lupajaoston päätöksestä Vaasan hallinto-oikeuteen (oheismateriaalina). Valitus sisälsi liitteenä toiminnanharjoittajalle myönnetyn ympäristöluvan (oheismateriaalina) sekä 24.10.2024 toiminnanharjoittajalle annetun ampumarataluvan (oheismateriaalina). Valituksessa vaadittiin elinympäristölautakunnan lupajaoston päätöksen 3.9.2025 § 65 kumoamista lainvastaisena, valituksenalaisen päätöksen toimeenpanon kieltämistä siksi ajaksi, kun muutoksenhakuprosessi on käynnistä, asian palauttamista elinympäristölautakunnan lupajaoston käsiteltäväksi sekä velvoittamaan Hämeenkyrön kuntaa korvaamaan kyläyhdistyksen oikeudenkäyntikulut.

Valitusta perusteltiin muun muassa sillä, että valituksen alainen päätös on lainvastainen, päätöksen perusteena käytetty selvitys ei ole luotettava ja se on ristiriidassa valittajan toimittaman selvityksen kanssa. Ampumaradan toiminta rikkoo ympäristölupaa ja aiheuttaa välitöntä vaaraa lähialueen asukkaiden terveydelle. Valituksessaan kyläyhdistys toteaa muun ohella, ettei lupajaosto ole huomionnut ympäristönsuojelulain 169 §:n mukaista selvitysvelvollisuuttaan vaan on tarkastellut asiaa vain YSL 181 §:n valossa. Kyläyhdistys katsoo, että sen mukaan YSL 181 §:n edellytykset täyttyvät asiassa. Näiden lisäksi kyläyhdistys toteaa muun muassa, että ympäristönsuojeluviranomaisen olisi tullut meluilmoitusten perusteella itse tarkastaa tilanne tai selvittää asia muulla tavoin eikä selvityksen pyytäminen toiminnanharjoittajalta ole ollut riittävää. Lupajaoston ei olisi tullut ratkaista tapausta annetuilla selvityksillä, vaan hankkia lisäselvitystä järjestämällä esimerkiksi puolueeton melumittaus. Lisäksi kyläyhdistys toteaa, ettei toiminnanharjoittajan teettämien melumittausten aikana ketään ulkopuolisia kutsuttu tilaisuuteen ja testissä käytettiin pienempikaliiberisia aseita kuin mitä ampumaradalla on lupa käyttää. Valituksensa perusteluissa kyläyhdistys katsoo, että sille mahdollisesti kuuluva väittämistaakka on asiassa hyvin rajallinen, ja joka tapauksessa ulottuu ainoastaan oikeustositseikkoihin, ei niiden oikeudelliseen luonnehdintaan. Kyläyhdistys myös toteaa, että ampumaradan toiminta on muuttunut merkittävästi ympäristöluvan myöntämisen jälkeen, koska toiminnanharjoittajalle on myönnetty ampumaratalupa mikä

merkitsee laukausmäärien nousua, joka muodostaa nykyisen ympäristöluvan lupaehdon rikkeen.

Toiminnanharjoittajalle 5.2.2025 annettu kehoitus ja sen noudattaminen

Toiminnanharjoittajalle annettiin elinympäristölautakunnan lupajaoston kokouksessa 5.2.2025 § 5 kehoitus saattaa ampumaradan toiminta ympäristöluvan mukaiseksi (liitteenä). Kehotuksessa todettiin muun muassa perusteena kehotuksen antamiselle, ettei toiminnanharjoittaja ole selvittänyt toiminnan ympäristövaikutuksia melun osalta vuoden 2019 jälkeen, sillä asianmukaista meluseurantasuunnitelmaa ei ole toimitettu, eikä ajankohtia melumittausten uusimiselle ole näin määritetty. Tämän vuoksi kehotuksen kohdassa kaksi kehotettiin melumittauksista:

2. Yhdistyksen tulee teettää ulkopuolisella asiantuntijalla melumittaukset lähimmissä häiriintyvissä kohteissa kivääriammunnan osalta 29.8.2025 mennessä ja haulikkoammunnan osalta viipymättä ratojen käyttöönoton jälkeen. Kivääriammunnan osalta melumittausten raportti tulee toimittaa ympäristönsuojeluviranomaiselle 30.9.2025 mennessä ja haulikkoammunnan osalta viipymättä melumittausten tekemisen jälkeen.

Toiminnanharjoittaja toimitti 26.8.2025 kunnan ympäristönsuojeluun Äkönmaalla 14.8.2025 suoritettujen melumittausten tulokset (TMI Rauno Pääkkönen lausunto 25.8.2025, oheismateriaalina). Melumittaukset suoritettiin ampumaradalla 14.8.2025 Rauno Pääkkösen toimesta yhdessä ampumaradan henkilöiden kanssa. Melumittaukset suoritettiin neljällä pisteellä, jotka olivat tien risteys sekä kolme läheisintä kiinteistöä (Holma, Lähteenmäki ja Riihioja). Mittaukset suoritettiin kiväärillä Tikka .308 LSA-55, patruunat Sako 8 g Full Jacket. Kaikki patruunat olivat kaupallisia. Mittausten aikana ammuttiin 75 m kivääriradan kopista ilman vaimenninta, 75 m kiväärikopista vaimentimella, 75 m kiväärikopin vierestä vaimentimella sekä 100 m kiväärikopista vaimentimella. Toimitetun raportin mukaan Mittaukset tehtiin Ympäristöministeriön Ympäristöopas 61:n "Ampumaratamelun mittaaminen" mukaan. Mittausmikrofoni sijoitettiin mittauspisteelle 1,5 metrin korkeuteen maanpinnasta. Äänitasomittarilla rekisteröitiin jokaisen laukauksen erikseen aiheuttama I-aikapainotettu ja A-taajuuspainotettu enimmäisäänitaso $L_{A1,max}$.

Tulosten perusteella mittauspisteellä tien risteyksessä laukausten keskiarvo vaihteli välillä 62-65 dB, mittauspisteessä Holma laukausten keskiarvo oli kaikissa ammunnoissa 58 dB, mittauspisteessä Lähteenmäki laukausten keskiarvo vaihteli välillä 60-68 ja mittauspisteessä Riihioja laukausten keskiarvo vaihteli välillä 58-60. Ainoastaan yhdessä mittauspisteessä, kiinteistöllä Lähteenmäki, 75 m kivääriradan kopista ilman vaimenninta ammuttujen laukausten keskiarvo ylitti Valtioneuvoston päätöksen 53 /1997 ohjearvon 65 dB asumiseen käytettävällä alueella.

Keskiarvo oli 68 dB. Tulosten tarkastelussa on arvioitu, että ohjearvon ylitys voi johtua auton ohiajoista (73 dB ja 78 dB). Tulosten tarkastelussa todetaan, että mikäli nämä autojen ohiajojen aikana mitatut desibelit 73 dB ja 78 dB jätetään pois, saadaan enimmäistasoksi 65 dB eli ohjearvo ei ylity.

Ylityksestä toimitettiin toiminnanharjoittajalle neuvontakirje 8.9.2025, jossa muistutettiin, ettei melu saa ylittyä valtioneuvoston ohjearvoa 65 dB asumiseen käytettävällä alueella (liitteenä).

Elinympäristölautakunnan lupajaoston päätös 17.12.2025 § 94

Elinympäristölautakunnan lupajaoston päätöksessä 17.12.2025 § 94 (liitteenä) todettiin, että 5.2.2025 annetun kehotuksen kohtaa 2 on noudatettu siltä osin, kuin kehotus on koskenut kivääriammuntaa. Lisäksi kehotus jätettiin siltä osin voimaan, kun se koski haulikkoammuntaa, koska haulikolla ei ole voitu ampua ampumaradalla sillä haulikkoratoja ei ole otettu käyttöön. Tätä päätöstä perusteltiin sillä, että ympäristönsuojeluviranomaisen näkemyksen mukaan melumittaukset on teetetty riippumattomalla ulkopuolisella asiantuntijalla kehotuksen mukaisesti ja mittauksissa on noudatettu asianmukaisesti Ympäristöministeriön opasta, joten toiminnanharjoittajan voidaan katsoa noudattaneen kehotuksen kohtaa 2 siltä osin kuin se koskee kivääriammuntaa.

Lausunto Vaasan hallinto-oikeudelle

Äkönmaan kyläyhdistys ry:n valitus tulee hylätä ja elinympäristölautakunnan lupajaoston päätös 3.9.2025 § 65 jättää voimaan. Vaatimus velvoittaa Hämeenkyrön kunta korvaamaan kyläyhdistyksen oikeudenkäynti- ja asianosaiskulut on hylättävä. Vaatimus kieltää valituksenalaisen päätöksen toimeenpano siksi ajaksi, kun muutoksenhakuprosessi on käynnissä, tulee hylätä.

Ympäristönsuojeluviranomainen tarkentaa seuraavia valittajien valituksessaan esiintuomia asioita:

” HKMY on syyskuussa 2024 hakenut Poliisihallituskelta ampumaratalain 5 §:n mukaista ampumaratalupaa, jolla Äkönmaan ampumarata muutettaisiin ilmoituksenvaraisesta vähäisestä ampumaradasta luvanvaraiseksi ampumaradaksi, jonka vuosittainen laukausmäärä on yli 10 000 mutta alle 300 000 laukausta. Poliisihallitus on myöntänyt ampumarataluvan 24.10.2024. Uutta ympäristölupaa ei toiminnalle ole myönnetty.”

” Viranomaisen selvittelyvastuuta asiassa korostaa edelleen se, että ampumaradan toiminta on muuttunut merkittävästi ympäristöluvan myöntämisen jälkeen. Edellä esitetyllä tavalla HKMY on hakenut ja saanut ampumarataluvan, mikä puolestaan merkitsee laukausmäärien nousua ainakin 1 500 laukauksella vuodessa. Tästä huolimatta kyläyhdistyksen tiedossa ei ole, että uutta ympäristölupaa olisi myönnetty tai haettu. Kyse on merkittävästä muutoksesta, joka

muodostaan nykyisen ympäristöluvan lupaehdon rikkeen. Toiminnan keskeyttäminen olisi tällaisessa tilanteessa ollut suhteellinen toimenpide, jolla alueen asukkaille aiheutuva välitön terveyshaitta olisi saatu estettyä”

- Valittajien viittaama ampumaradan uusi poliisilta saatu ampumaratalupa 24.10.2024 (oheismateriaalina) on oma erillinen lupansa, jonka myöntää poliisihallitus ja jota valvoo poliisi, eikä sillä ole vaikutusta ympäristölupaan. Ampumaratalupa mahdollistaa suurempien laukaisumäärien ampumisen ampumaradalla, mutta koska tätä ei ole sallittu ympäristöluvassa, ei ampumaradalla tulla ampumaan nykyistä laukaisumäärää enempää laukauksia, ellei uutta ympäristölupaa haeta. Mikäli ampumaradan laukaisumääriä haluttaisiin lisätä ampumarataluvan mukaisesti yli 10 000 laukaukseen, olisi se todennäköisesti YSL 29 §:n tarkoittamaa luvanvaraisen toiminnan olennaista muuttamista, joka vaatisi lupaa.

Uusi ampumaratalupa ei velvoita toiminnanharjoittajaa hakemaan uutta ympäristölupaa eikä ympäristönsuojeluviranomainen näe tarpeelliseksi saattaa vireille ympäristöluvan muuttamista YSL 89 §:n 2 momentin mukaisesti, koska tosiasiallisesti ampumaradalla ei ole tapahtunut sellaisia muutoksia, että YSL 89.2 §:n vaatimukset täyttyisivät.

Toiminnanharjoittajan ympäristöluvassa todetaan, että ”Äkönmaan ampumaradan on noudatettava hakemuksessa esitetyn lisäksi seuraavia lupamääräyksiä.” Ampumaradalle annetuissa määräyksissä ei ole annettu tarkkaa lukemaa, kuinka monta laukausta vuodessa ampumaradalla saa ampua tai mitä asetyyppejä radalla saa käyttää, mutta nämä todetaan ympäristöluvan ”Ilmoitettu toiminta” -kohdassa seuraavasti: ”Radalla ammutaan vuosittain noin 4000 haulikonlaukausta, noin 3500 kiväärinlaukausta sekä noin 1000 pienoiskiväärin laukausta, yhteensä noin 8500 laukausta vuodessa. Kyseessä on siten ampumaratalain (763/2015) 3 §:n mukainen vähäinen ampumarata (enintään 10 000 laukausta vuodessa)”.

Ympäristönsuojeluviranomainen katsoo, että mikäli toiminnanharjoittaja haluaa ampua uuden, poliisilta saadun ampumarataluvan mukaisesti yli 10 000 laukausta vuodessa, jolloin ampumarata ei nykyinsäädännön valossa olisi enää vähäinen ampumarata, tulisi sen silloin hakea uutta ympäristölupaa YSL 29 §:n mukaisesti. Nykyinen ympäristölupa ei mahdollista ampumarataluvan mukaisia ampumamääriä, mutta se ei tee uudesta ampumarataluvasta lain vastaista vaan se ainoastaan mahdollistaa toiminnanharjoittajalle, sen niin halutessaan, kapasiteetin nostamisen, kunhan uusi ympäristölupa haetaan. Näin ollen ympäristönsuojeluviranomainen katsoo, ettei ampumaradalta aiheudu valittajien mainitsemaa lisääntyntä ampumamelua vaan ampumamelu on pysynyt koko ajan samana.

” Kyläyhdistys toteaa, että lupajaosto ei ole asiassa huomionnut lainkaan ympäristönsuojelulain 169 §:n mukaista tutkimisvelvollisuutta. Kyläyhdistykseltä ei voida edellyttää, että se osaa vedota oikeustositseikkojen oikeaan juridiseen luonnehdintaan. Valvontaviranomaisen olisi saatuaan häiriöilmoituksen myös tullut tutkia asia ympäristönsuojelulain 169 §:n valossa, eikä vain päätyä tarkastelemaan asiaa ympäristönsuojelulain 181 §:n nojalla. Kyläyhdistys korostaa selvyiden vuoksi, että sen näkemyksen mukaan myös ympäristönsuojelulain 181 §:n edellytykset täytyvät tässä asiassa.”

” Kyläyhdistys katsoo, että sille mahdollisesti kuuluva väittämistaakka on asiassa hyvin rajallinen, ja joka tapauksessa ulottuu ainoastaan oikeustositseikkoihin, ei niiden oikeudelliseen luonnehdintaan. Kyläyhdistys on tekemissään melu-ilmoituksissa ilmoittanut HKMY:n rikkovan ympäristölupansa lupaehtoja ja esittänyt siihen sellaiset perusteet, joita maalikko-johtoiselta asukasyhdistykseltä voi asiassa edellyttää.”

” Näiden eroavuuksien vuoksi viranomaisen tulisi ottaa asiassa vastuu selvityksen saamisesta, jotta lopputulos olisi objektiivinen sekä luotettava. Kyläyhdistyksen näkemyksen mukaan viranomainen on antamassaan päätöksessä luottanut yksinomaan HKMY:n tekemään selvitykseen siitä huolimatta, että kyseinen mittaus ei ole puolueeton sekä siitä, että kyläyhdistyksen omat mittaukset ovat poikenneet HKMY:n mittauksista.”

- YSL 169 §:n mukaisesti, ”Jos onnettomuuden, haitasta tehdyn ilmoituksen, luvan tai ilmoituspäätöksen noudattamatta jättämisen tai muun seikan vuoksi on aihetta olettaa, että toiminnasta aiheutuu terveyshaittaa tai merkittävää muuta 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua seurausta tai sen vaaraa, valvontaviranomaisen on tarkastettava toiminta tai selvitettävä asia muulla asianmukaisella tavalla. Jos samanaikaisesti on vireillä toimintaa koskeva lupa- tai ilmoituspäätösasia, on tarkastus tai selvitys tehtävä mahdollisuuksien mukaan ennen lupa-asian ratkaisemista tai ilmoituspäätöksen antamista.”

Viranomaisella on selvittämisvelvollisuus myös hallintolain 31.1 §:n mukaisesti: ” Viranomaisen on huolehdittava asian riittävästä ja asianmukaisesta selvittämisestä hankkimalla asian ratkaisemiseksi tarpeelliset tiedot sekä selvitykset.”

Asianosaisella eli valittajalla on lisäksi velvollisuus myötävaikuttaa asiansa selvittämiseen hallintolain 31.2 §:n mukaisesti ”Asianosaisen on esitettävä selvitystä vaatimuksensa perusteista. Asianosaisen on muutoinkin myötävaikutettava vireille panemansa asian selvittämiseen.”

Melu-ilmoitukset saatuaan ympäristönsuojeluviranomainen pyysi toiminnanharjoittajalta vastinetta vaatimuksiin toiminnan keskeyttämisestä, joka on tavanomainen ja lainmukainen tapa toimia, kun toiminnanharjoittajaan kohdistuu vaatimuksia. Hallintolain 34 §:n mukaan ”Asianosaiselle on ennen asian

ratkaisemista varattava tilaisuus lausua mielipiteensä asiasta sekä antaa selityksensä sellaisista vaatimuksista ja selvityksistä, jotka saattavat vaikuttaa asian ratkaisuun.” Lisäksi YSL 181.2 §:n mukaisesti toiminnanharjoittajaa on kuultava mahdollisuuksien mukaan ennen keskeyttämistä.

Toiminnanharjoittaja pyysi ennen vastineen antamista lisätietoja vaatimusten taustalla olleista melumittauksista. Lisätietoja pyydettiin muun muassa tarkoista ajankohdista, jotta mittauksia voidaan verrata radan pöytäkirjojen mittaustilanteisiin sekä sääolosuhteista, mittaustavasta ja tietoja mittaustilanteista, mittauspisteistä, mittausten suorittajasta ja tietoa, miten on varmistettu, että mitatut äänet ovat peräisin ampumaradalta. Ympäristönsuojeluviranomainen pyysi tietoja kyläyhdistykseltä, jotta asiaa voitaisiin perusteellisesti tutkia ja tehdä sen perusteella päätös.

Kyläyhdistykseltä ei ole velvoitettu oikeustositseikkojen luonnehdintaa, mutta ympäristönsuojeluviranomainen katsoo, että on ollut perusteltua pyytää tiedoksi esimerkiksi kellonaikoja, jolloin melumittaukset on suoritettu sekä esimerkiksi jonkinlaista havaintoa säästä tai mittauspisteistä, koska esimerkiksi tuuli ja ilman lämpötilaerot vaikuttavat melun etenemiseen sekä etäisyys melun lähteestä vaikuttaa merkittävästi saatuihin tuloksiin. Toimitettuja lisätietoja ei saatu. Kuten valituksenalaisesta päätöksestä käy ilmi, ”ei ole voitu arvioida mittausten luotettavuutta eikä sitä, miten meluilmoituksessa tuotuja desibelilukuja tulee arvioida suhteessa ampumaratojen aiheuttaman melutason ohjearvoista annetussa Valtioneuvoston päätöksessä (Vnp 53/1997) annettuihin painotettuna enimmäistasona impulssi- ja keskimääräisellä (L Almax) määritettyihin melun ohjearvoihin”. Lisäksi ympäristönsuojeluviranomainen nostaa esiin, että käsikäyttöisillä melumittareilla saadut tulokset ovat usein suuntaa antavia, ja toteaa, ettei pelkästään niiden perusteella toimintaa voida YSL 181 §:n nojalla keskeyttää.

Toiminnanharjoittajalle annettiin melun osalta kehoitus 5.2.2025 sen selvittämiseksi, aiheutuuko ampumaradasta kohtuutonta melua lähimmille häiriintyvälle kohteille. Toiminnanharjoittaja noudatti kehoitusta toimittaen melumittausraportin kivääriammunnan osalta ympäristönsuojelulle. Melumittausraportin perusteella melu on pysynyt lähimmillä häiriintyvillä kohteilla ohjearvojen alapuolella lukuun ottamalla kiinteistöä Lähdemäki, jonka osalta taas on arvioitu, että melun ylittyminen on johtunut autojen ohiajosta. Ympäristönsuojeluviranomainen katsoo, ettei asiassa ole ollut tarpeen epäillä toimitettua melumittausraporttia vaan viranomainen on luottanut toimitettuun melumittausraporttiin ja sen asianmukaisuuteen sekä siihen, että siinä tuodut tulokset ovat oikeita ja tulosten tarkastelu on tehty asianmukaisesti.

Johtopäätöksensä ympäristönsuojeluviranomainen katsoo, että päätöksen taustalla ollut selvitys on riittävä ja oikeasuhtainen ja päätös on voitu tehdä laillisesti. Ympäristönsuojeluviranomainen

on hankkinut selvitystä melusta antamalla toiminnanharjoittajalle kehotuksen suorittaa melumittaukset lähimmissä häiriintyvissä kohteissa, sekä pyytämällä toiminnanharjoittajalta vastinetta ammuttamelusta tehtyihin haittailmoituksiin. Melumittausraportin saatuaan ympäristönsuojeluviranomainen on todennut, että yhtä mittauspistettä ja asetyyppejä lukuun ottamatta, melu pysyy ohjearvojen sisäpuolella ja näin ollen myös ympäristölupaa noudatetaan. Lisäksi ympäristönsuojeluviranomainen antoi toiminnanharjoittajalle neuvontakirjeen, jossa vielä todettiin, että melu ei saa ylittää ympäristöluvassa määriteltyä arvoa. Melumittausraportin tulosten tarkastelun osalta on hyvin todennäköistä, että ylitys ohjearvossa johtui autojen ohiajosta, jonka vuoksi ympäristönsuojeluviranomainen ei katsonut, että melumittausraporttia tulisi pitää puutteellisena, virheellisenä, epäobjektiivisena tai riittämättömänä selvityksenä. Ympäristönsuojeluviranomainen katsoo, että desibeliylitykseen nähden neuvontakirje on ollut oikeasuhtainen toimenpide havaittuun ylitykseen.

”Kyläyhdistys toteaa, että selvittäminen on tässä tapauksessa tapahtunut pyytämällä selvitystä HMKY:ltä, joka on toimittanut ympäristötarkastajalle teettämänsä melumittauksen. Kyläyhdistys katsoo, ettei tätä selvitystä voida pitää ympäristönsuojelulain 169 §:n mukaisena asianmukaisena tapana. Tämä johtuu siitä, että vaikka raportin teki ulkopuolinen toimija, TMI Rauno Pääkkönen, olivat kaikki muut testiin osallistuvat HMKY:n jäseniä. Ketään ulkopuolisia ei kyläyhdistyksen tietojen mukaan kutsuttu tilaisuuteen. Testissä käytettiin muun muassa .308 kaliiberista aseita, jonka äänenvoimakkuus on luonnollisesti pienempi kuin suurempikaliiberisella aseella, joita ampumaradalla on lupa käyttää. Desibelirajat koskevat kuitenkin kaikenlaisia aseita. Testi tulisi tehdä kokonaisuudessaan puolueettoman tahon toimesta siten, että huomioon otetaan kaikenlainen ympäristöluvan mukainen toiminta. Siten esimerkiksi mittauksia tulisi tehdä kaikista ampumaetäisyyksiltä, ei vain, kuten nyt on tehty, 75 m osalta.”

- Yleisen käytännön mukaan ulkopuolisten osallistuminen melumittauksiin, niiden suorittamiseen tai melumittauksen valvominen viranomaisen toimesta paikan päällä niitä suoritettaessa ei ole välttämätöntä eikä tarpeellista, joten myöskään tässä tapauksessa ympäristönsuojeluviranomainen ei katsonut tarpeelliseksi olla seuraamassa melumittauksia. Toiminnanharjoittajalla ei ole ollut velvollisuutta ilmoittaa melumittauksista ympäristönsuojeluun, eikä tätä olla vaadittu muiltakaan toiminnanharjoittajilta, jotka ovat kunnassa melumittauksia suorittaneet.

Ympäristönsuojeluviranomainen katsoo, että mikäli toiminnanharjoittajan toimittamaa selvitystä olisi kyseenalaistettu ja mahdollisesti vaadittu suorittamaan melumittaukset uudelleen, taikka suoritettu kunnan varoista toiset melumittaukset, asettaisi se toiminnanharjoittajan eriarvoiseen asemaan suhteessa muihin ampumaratoihin ja se loukkaisi Suomen perustuslain (731/1999)

6 §:n mukaista yhdenvertaisuuden perusoikeutta. Kyseistä melumittaajaa on käytetty myös muiden ampumaratojen melumittauksien suorittamisessa, lisäksi toiminnanharjoittaja tuotti vuonna 2019 samalla melumittaajalla edelliset melumittaukset. Olisi viranomaisen epä johdonmukaista toimintaa kyseenalaistaa ulkopuolisen ja riippumattomana pidetyn melumittaajan toimittama melumittausraportti. Viranomaiselle ei ole esitetty kyläyhdistyksen toimesta sellaisia todisteita, minkä vuoksi olisi tarkoituksenmukaista epäillä toimitetun selvityksen luotettavuutta. Mikäli toimitettua selvitystä tässä vaiheessa epäiltäisiin, tulisi myös muiden toiminnanharjoittajien samalta toiminnanharjoittajalta toimittamia selvityksiä epäillä. Mikäli ympäristönsuojeluviranomainen olisi vaatinut toiminnanharjoittajaa teettämään mittaukset jollain toisella melumittaajalla tai muuten suorittamaan mittauksen uudelleen, ei viranomainen kohtelisi toiminnanharjoittajaa tasapuolisesti muiden vastaavanlaisten toiminnanharjoittajien (ampumaratojen) kanssa (hallintolaki 6.1 §).

”Kyläyhdistyksen vaatimus siitä, että toiminta ampumaradalla keskeytettäisiin siksi ajaksi, että puolueeton melumittaus saadaan tehtyä, on kohtuullinen. Asukkaiden terveellisen ja turvallisen elämän voidaan katsoa olevan suurempi oikeushyvä kuin ampumaradan pitäminen aktiivisena.”

- Kyläyhdistyksen toimittamien ammuttamelusta tehtyjen häiritsemisvaikutusten tai toiminnanharjoittajan toimittaman selvityksen perusteella ei ole voitu riittävästi varmistua siitä, että toiminnasta aiheutuisi sellaista häiriötä tai merkittävää ympäristön pilaantumista, jotta toimintaa voitaisiin keskeyttää YSL 181 §:n nojalla. Toiminnanharjoittajan toimittamat melumittaukset on katsottu olevan riippumattomalla tekijällä teetettyjä ja asianmukaisesti teetettyjä siitä toiminnasta, joka tällä hetkellä on käynnissä ampumaradalla (kivääriammunta).

Kaikkeen edellä olevaan viitaten ympäristönsuojeluviranomainen katsoo, että puolueeton melumittaus on ampumaradalla suoritettu, eikä toimintaa voida saatujen selvitysten perusteella YSL 181 §:n nojalla keskeyttää.

Muilta osin ympäristönsuojeluviranomainen katsoo, että Hämeenkyrön elinympäristölautakunnan lupajaoston päätöksessä on annettu riittävät perustelut päätökselle ja päätös tulee pysyttää.

Liitteenä

Vaasan hallinto-oikeuden lausuntopyyntö 31.12.2025

Elinympäristölautakunnan lupajaoston kokouksen päätös 3.9.2025 §
65

Vastinepyyntö vaatimukseen Äkönmaan ampumaradan toiminnan keskeyttämisestä 3.7.2025

Elinympäristölautakunnan lupajaoston päätös 3.9.2025 § 65

Elinympäristölautakunnan lupajaoston päätös 5.2.2025 § 5

Toiminnanharjoittajalle annettu kehoitus 5.2.2025

Neuvontakirje 8.9.2025

Elinympäristölautakunnan lupajaosto 17.12.2025 § 94

Oheismateriaalina

Vaatus Äkönmaan ampumaradan toiminnan keskeyttämiseksi
26.6.2025

Vaatimukset Äkönmaan ampumaradan toiminnan keskeyttämiseksi
24.7.2025, 26.7.2025, 7.8.2025 sekä 26.8.2025

Meluilmoitukset 31.7.2025, 14.8.2025 ja 19.8.2025

Toiminnanharjoittajan pyyntö toimittaa lisätietoja vaatimusten
taustalla olleista melumittauksista 3.7.2025

Kyläyhdistykseltä pyydetty lisätiedot 6.8.2025

Kyläyhdistyksen toimittamat lisätiedot 7.8.2025

Toiminnanharjoittajalta vastine 12.8.2025

Äkönmaan kyläyhdistyksen vaatimus Vaasan hallinto-oikeudelle
liitteineen

Melumittausraportti - TMI Rauno Pääkkönen lausunto 25.8.2025

Oheismateriaalit sisältävät henkilötietoja, joten niitä ei julkaista
kaupungin verkkosivuilla.

Sovelletut oikeusohjeet

Ympäristönsuojelulaki (427/2014) 29 §, 89 §, 169 §, 181 §

Hallintolaki (434/2003) 6 §, 31 §, 34 §

Suomen perustuslaki (731/1999) 6 §

Valtioneuvoston päätös ampumaratojen aiheuttaman melutason
ohjeistoista (35/1999)

Toimivallan peruste	Hallintosääntö 27 §
Valmistelija	Vs. ympäristötarkastaja Heidi Kotiporo
Esittelijä	Ympäristöterveydenhuollon johtaja

Päätösehdotus

Ympäristöterveydenhuollon jaosto antaa ympäristönsuojeluviranomaisena edeltä selosteosasta ilmenevän lausunnon Vaasan hallinto-oikeudelle koskien valitusta Hämeenkyrön kunnan elinympäristölautakunnan lupajaoston päätöstä 3.9.2025 § 65.

Päätös

Hyväksyttiin yksimielisesti.

Lisätietoja	Vs. ympäristötarkastaja Heidi Kotiporo, 040 556 4236, heidi.kotiporo@sastamala.fi
-------------	--